

[Ninn-Hansen.]

mødet om, at fortsættelsessygekasserne skulle have mulighed for at virke som hidtil.

Aage Fogh: Jeg kan i og for sig ikke forstå, at de to foregående talere ikke for længe siden har gjort sig bekendt med, hvad der står om sygekasser i det radikale venstres program. Der vil det kunne ses, at vi tilstræber den stærkest mulige forenkling, der kan give det resultat, at den størst mulige part af de penge, der indbetales, går til fordel for de syge, den mindst mulige part til administration. Det tror jeg ikke vi hidtil har opnået; jeg tror heller ikke, vi opnår det til 100 pct. med den sygeforsikringslov, der er gennemført; men jeg er ganske klar over, at vi er nået et stort skridt i den rigtige retning, navnlig derved, at de syge og de gamle, der ikke tidligere var medlemmer, har opnået en ganske overordentlig stor forbedring nu. Man skal derfor ikke vente, at jeg giver tilslutning til, at vi i morgen skal revidere loven; det vil vare nogen tid, men når tiden er inde, skal vi nok være der. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at jeg har kun ét ønske, og det er, at alle skal i samme sygekasse; der er ikke noget at tage fejl af. Hvis ikke det ærede medlem har vidst det før, er jeg glad ved at kunne fortælle ham i dag, at det er det, vi tilstræber, og tid efter anden skal det nok komme; det er nemlig det fornuftigste.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Ja, nu sagde det ærede medlem jo det, vi hele tiden har haft på fornemmelsen, og som han lige så godt tidligere kunne have sagt direkte: det ærede medlem ønsker alle i én sygekasse. Det er altså i den almindelige sygekasse, det forstår jeg. Men hvorledes kunne det ærede medlem og hans parti så vedtage en resolution på deres landsmøde i maj måned sidste år, hvori det hed — jeg beder om tilladelse til at citere en passus i denne resolution, der for øvrigt tidligere har været citeret i folketinget —

„En ny sygeforsikringsordning, der bibeholder fortsættelseskassernes virksomhed, bør ligeledes gennemføres nu.“

Hvorfor vedtager man en sådan resolution og fortæller det radikale venstres medlemmer, at det er linjen, når man, som det ærede medlem siger her, ønsker alle i én kasse? Hvorfor har det radikale venstre ikke sagt det med det samme? Så havde vi fået klar besked — også det radikale venstres vælgere.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg må meget beklage, at jeg bliver nødt til at tage ordet igen. Det er vel ikke så mærkværdigt, når vi i kommissionen ikke har kunnet få gennemført vort standpunkt, men har måttet tage det næstbedste, at vi så siger til vore vælgere: under de og de forhold må vi tilråde den og den foranstaltning, tilråde, at vi opretholder fortsættelseskasserne. Det er det, der er sket nu.

Jeg har ikke så megen respekt for den form, hvorunder det ærede medlem hr. Ninn-Hansen prøver ved behandlingen af sygekasselov og arbejdsløshedslov at hyppe sine små partipolitiske kartofler. Det har ikke megen forbindelse med det, det virkelig kommer an på, nemlig at lægge disse love sådan til rette, at de gør størst mulig gavn for den del af vore medborgere, som de er bestemt for.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Jeg skal ganske afholde mig fra at fortælle, hvilke kartofler det er, det ærede medlem hypper her. Det ærede medlem sagde selv i dag i diskussionen, at han ønskede en forenkling, når tiden er inde, og hvis vi skal forhandle med det ærede medlems parti — og vi har hidtil ment, at vi har kunnet forhandle med hans parti om disse spørgsmål — så vil vi gerne vide, hvad den forenkling drejer sig om. Når det ærede medlem i dag siger, at alle skal være i én sygekasse, kan det kun forstås på én måde. Men heri ligger en modsigelse af det, det ærede medlems parti har sagt i sin officielle udtalelse, der jo blev fremsat, efter at kommissionsbehandlingen var færdig. Det er det, vi har kritiseret det ærede medlem for: at man siger én ting, når man i realiteten ønsker noget